

som man er nødsaget til at have i en By, hvor der er mange Mennesker samlede. Hvad det kniber særlig med i Gødser, er Drikkevand og Kloakker. Drikkevand, det vil sige Brøndvand, er der absolut ikke at faa i Gødser. Man kan ganske vist faa Drikkevand, fordi Statsbanerne have lagt en Ledning fra Skelby, som ligger en Milsvej oppe i Landet, ned til Gødser, idet Statsbanerne ikke kunne undvære Drikkevand, da de skulle forsyne f. Eks. Færgerne og Stationen dermed. Drikkeligt Brøndvand eksisterer ikke i Gødser. Det er usmageligt og ubrugeligt baade i Husholdningen og som Drikkevand. Statsbanefunktionærerne have ladet dette Vand undersøge, og jeg har en Afskrift af en Attest, som en Ingeniør, Johannes Rask, i København har udstedt, og som jeg skal tillade mig at oplæse:

Hr. Vognopsynsmand Ditlevsen,

Danske Statsbaner, Gødser!

Den af Dem til mig sendte Prøve af Vand fra Deres Brønd dersteds har jeg ladet undersøge paa Laboratoriet, og er Resultatet blevet følgende:

„Vandet indeholder saa store Mængder af Ammoniak og Salpetersyre, at der er al Sandsynlighed for, at Vandet er i Berøring med forraadnede organiske Substanser. Vandet er derfor ganske uanvendeligt til Drikkebrug.“

Deres Johannes Rask.

For yderligere at konstatere dette Drikkevands Beskaffenhed henvendte Statsbanefunktionærerne sig til Steins kemiske Laboratorium og fik der følgende Attest:

„Efter Undersøgelsens Resultat er Vandet meget rigt paa opløste Stoffer, væsentligst svovlsure og salpetersure Salte og organiske Stoffer. Disse Forhold i Forbindelse med Tilstedeværelsen af Ammoniak, den ilde Lugt og det store Indhold af forskellige Mikroorganismer, give til Kende, at Vandet er saa forurennet, at det maa anses som uskikket til at anvendes som Drikkevand og i Husholdningen.“

Som De se, er dette Vand ganske ubrugeligt, men Statsbanerne have, som sagt, lagt en Ledning fra Skelby til Gødser, hvor Beboerne kunne hente Vand. Statsbanerne ere endogsaa gaaede videre i deres Liberalitet og have anbragt et Par Ledninger hen til Funktionærernes Huse, men desuagtet er der en temmelig lang Vej for disse som for alle andre Beboere at gaa for at hente dette Vand, og de Haner, som ere i Forbindelse med Ledningerne, ere aflaaede, saa at det kun er Funktionærerne, der have Nøglen dertil og

Adgang til at faa Vand; alle andre Beboere er det umuliggjort at faa Drikkevand, som er til at bruge. Nu er det ikke alle Funktionærer, som bo i Jernbanefunktionærernes Byggeforeningshuse, der er mange Funktionærer, som bo i privat opførte Huse, og for dem kniber det meget med at faa Drikkevand.

Desuden kniber det med Kloakforholdene, hvis man kan tale om saadanne, for der er i Grunden slet ingen Kloakforhold. Mangelen paa Kloakker er ganske uudholdelig, Spildevandet har intet Afløb, man smider det ud i Grøften, men ingen af Grøfterne har noget Afløb, de ende blindt, som man siger. Vandet skal synke ned i Jorden, men den Tilstand er naturligvis uholdbar i en By med 1,000 Mennesker, og derfor have Jernbanefunktionærerne, som have en Forening dernede, i Forbindelse med de øvrige Beboere spekuleret ud, hvorledes de skulle afhjælpe disse Mangler, skaffe godt Vand ind i Husene og faa ordentlige Kloakforhold. Man har henvendt sig til en Ingeniør og faaet ham til at udarbejde en Plan med Overslag over Bekostningen ved dens Fuldførelse. Dette lyder paa, at for saa vidt man stadig kan faa Vand fra Statsbanernes Ledninger oppe fra Skelby, vil det være muligt at bygge et Vandtaarn. Fra Statsbanerne er der allerede givet Tilsagn om, at man ikke har noget imod, at pumpe dette Vand op i det projekterede Vandtaarn i Gødser. Derefter anlægger man Ledninger fra Vandtaarnet ud i Gaden, og det bliver da Beboernes Sag at skaffe Ledninger fra Gaden ind i Husene. Med Hensyn til Kloakforholdene har den samme Ingeniør lagt en Plan, hvorefter der anlægges en septic-tank. Det er den eneste Maade, hvorpaa Kloakforholdene kunne ordnes for Øjeblikket. Det er ganske vist ikke den bedste, men den eneste Maade, hvorpaa Beboerne i Gødser kunne tænke sig at faa denne Sag ordnet. Det er da Beboernes, ganske særlig Jernbanefunktionærernes Ønske, at Stat, Kommune og Amt ere Beboerne behjælpelige med disse Anlæg. Dertil skal der bruges 45,000 Kr., og de tænke sig da, at Amtet yder $\frac{1}{3}$, Kommunen $\frac{1}{3}$ og Grundejerne $\frac{1}{3}$, og at Staten yder de 45,000 som rentefrit Laan at betale i Løbet af 25 Aar. Hvis ikke Andragende derom allerede er kommet, vil det meget hurtigt komme. Jeg kan kun give det min anbefaling, anmode den højtærede Minister, der faar med denne Sag at gøre — jeg antager, det bliver Finansministeren —, om at tage velvilligt mod